

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Alpina River Cruises GmbH a Nicko Tours GmbH

Odpůrce: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Předběžné otázky

Je třeba nařízení Rady EHS č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se vztahuje na výletní plavbu uskutečňovanou mezi přístavy členského státu, přičemž v těchto přístavech nenastupují a nevystupují různí cestující, jelikož dotčená plavba začíná a končí nástupem těchto cestujících ve stejném přístavu členského státu?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992, o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) (Úř. věst. L 364, s. 7; Zvl. vyd. 06/02, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 15. ledna 2013 — Ministero dell'Interno v. Fastweb SpA

(Věc C-19/13)

(2013/C 86/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ministero dell'Interno

Žalovaná: Fastweb SpA

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 2d odst. 4 směrnice č. 2007/66 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že pokud veřejný zadavatel před zadáním zakázky přímo určitému hospodářskému subjektu, vybranému bez předchozího zveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, zveřejnil v Úředním věstníku Evropské unie oznámení o dobrovolné průhlednosti a vyčkal alespoň deset dní na uzavření smlouvy, je automaticky vyloučeno — vždy a za všech okolností — aby vnitrostátní soud rozhodl o neúčinnosti smlouvy, i když shledá porušení ustanovení, která za určitých podmínek umožňují zadat zakázku bez provedení zadávacího řízení?
- 2) Je čl. 2d odst. 4 směrnice 2007/66 — pokud je vykládán v tom smyslu, že vylučuje možnost, aby na základě vnitros-

tátního práva (článek 122 správního řádu) bylo rozhodnuto o neúčinnosti smlouvy, přestože soud shledal porušení ustanovení, která za určitých podmínek umožňují zadat zakázku bez provedení zadávacího řízení — v souladu se zásadami rovnosti stran, zákazu diskriminace a ochrany hospodářské soutěže, a zajišťuje právo na účinnou právní ochranu zakotvenou v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 335, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 15. ledna 2013 — Daniel Unland v. Land Berlin

(Věc C-20/13)

(2013/C 86/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: Daniel Unland

Žalovaná: Land Berlin

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat evropské primární nebo sekundární právo, v daném případě zejména směrnici 2000/78/ES ⁽¹⁾, ve smyslu rozsáhlého zákazu neoprávněné diskriminace z důvodu věku tak, že zahrnuje i vnitrostátní normy o odměňování soudců spolkových zemí?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: vyplývá z výkladu tohoto evropského primárního nebo sekundárního práva, že vnitrostátní předpis, podle kterého závisí výše základního platu soudce při vzniku služebního poměru a následný růst tohoto základního platu na jeho věku, představuje přímou nebo nepřímou diskriminaci založenou na věku?
- 3) V případě kladné odpovědi i na druhou otázku: brání výklad tohoto evropského primárního nebo sekundárního práva odůvodnění takového vnitrostátního předpisu cílem zákonodárce odměnit profesní zkušenost nebo sociální schopnosti?

- 4) V případě kladné odpovědi i na třetí otázku: připouští výklad evropského primárního nebo sekundárního práva, dokud nedojde k zavedení nediskriminační právní úpravy odměňování, jiný právní důsledek než diskriminované osoby zpětně odměnit podle nejvyššího stupně v jejich platové třídě?

Vyplývá přitom právní důsledek porušení zákazu diskriminace ze samotného evropského primárního nebo sekundárního práva, v daném případě zejména ze směrnice 2000/78/ES, nebo vyplývá nárok pouze z titulu odpovědnosti státu uznávané v unijním právu z důvodu nedostačitého provedení povinností plynoucích z evropského práva?

- 5) Brání výklad evropského primárního nebo sekundárního práva vnitrostátnímu opatření, které podřizuje nárok na (dodatečně) zaplacení nebo náhradu škody podmínce, že jej soudci uplatnili v relativně brzké době?

- 6) V případě kladné odpovědi na první až třetí otázku: vyplývá z výkladu evropského primárního nebo sekundárního práva, že zákon upravující přechod na nový systém odměňování (Überleitungsgesetz), podle něhož jsou stávající soudci (Bestandsrichter) zařazeni do platového stupně nového systému pouze podle výše jejich základního platu, který pobírali k rozhodnému dni přechodu na nový systém podle starých (diskriminačních) právních předpisů o odměňování, a podle kterého se další postup do vyšších stupňů určuje, nezávisle na absolutní době zkušeností získaných soudcem, výlučně podle dob zkušeností nabytých po vstupu v platnost zákona o přechodu na nový systém, zachovává diskriminaci na základě věku a to až do doby, kdy každý jednotlivý soudce dosáhne nejvyššího platového stupně?

- 7) V případě kladné odpovědi i na šestou otázku: brání výklad evropského primárního nebo sekundárního práva tomu, aby takto neomezeně pokračující diskriminace byla odůvodněna cílem zákonodárce, podle kterého mají být prostřednictvím zákona upravujícího přechod na nový systém odměňování chráněna (nejen) nabytá práva stávajících soudců existující k rozhodnému dni přechodu na nový systém, nýbrž (také) jejich očekávání, pokud jde o perspektivu celoživotního příjmu v jejich příslušné platové třídě, jež jim zaručovala stará právní úprava o odměňování, a novým soudcům přiznány vyšší platy než stávajícím soudcům?

Lze pokračující diskriminaci stávajících soudců odůvodnit skutečností, že by alternativní řešení (individuální zařazení i stávajících soudců v závislosti na době získaných zkušeností) bylo spojeno s vyššími správními výdaji?

- 8) Pokud bude takové odůvodnění v sedmé otázce odmítnuto: připouští výklad evropského primárního nebo sekundárního práva, dokud nedojde k zavedení nediskriminační

právní úpravy odměňování také pro stávající soudce, jiný právní důsledek než stávající soudce se zpětnou účinností a nadále odměňovat podle nejvyššího stupně v jejich platové třídě?

- 9) V případě kladné odpovědi na první až třetí otázku a záporné odpovědi na šestou otázku: vyplývá z výkladu evropského primárního nebo sekundárního práva, že právní úprava v zákoně o přechodu na nový systém odměňování, která stávajícím soudcům, kteří k okamžiku přechodu na nový systém odměňování dosáhli určitého věku, přiznává od určitého platového stupně rychlejší platový růst než stávajícím soudcům, kteří byli k rozhodnému dni přechodu na nový systém mladšího věku, představuje přímou nebo nepřímou diskriminaci založenou na věku?

- 10) V případě kladné odpovědi na devátou otázku: brání výklad evropského primárního nebo sekundárního práva tomu, aby bylo toto nerovné zacházení odůvodněno cílem zákonodárce, podle kterého nemají být chráněna nabytá práva existující k rozhodnému dni přechodu na nový systém, nýbrž výlučně očekávání perspektivy celoživotního příjmu v jejich příslušné platové třídě, jež jim zaručovala stará právní úprava?

- 11) Pokud bude odůvodnění v desáté otázce odmítnuto: připouští výklad evropského primárního nebo sekundárního práva, dokud nedojde k zavedení nediskriminační právní úpravy odměňování také pro stávající soudce, jiný právní důsledek než přiznat všem stávajícím soudcům se zpětnou účinností a nadále stejný platový růst jako privilegovaným soudcům uvedeným v otázce č. 9?

(¹) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 17. ledna 2013 — Mascolo v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Věc C-22/13)

(2013/C 86/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Raffaella Mascolo